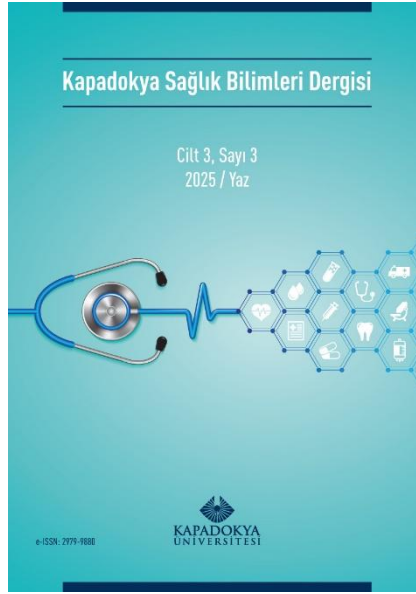

Cilt 3/ Sayı 3/ Ağustos 2025

Araştırma Makalesi

Okul Öncesi Eğitim Kurumlarına Devam Etmekte Olan Çocukların Beslenme Alışkanlıkları

Ayşe ÇİFTÇİ¹, Fatma TAYHAN²

¹Öğr. Gör. Dr., Çankırı Karatekin Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Gelişimi Bölümü, Çankırı, Türkiye. ayseciftci@karatekin.edu.tr, ORCID: 0000-0002-4766-3835

²Dr. Öğr. Üyesi, Çankırı Karatekin Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Beslenme ve Diyetetik Bölümü, Çankırı, Türkiye. fatmatk@karatekin.edu.tr, ORCID: 0000-0001-8524-9048

*Sorumlu yazar: ayse.ciftci@alumni.york.ac.uk, ayseciftci@karatekin.edu.tr

Çiftçi, A & Tayhan, F. (2025). Okul öncesi eğitim kurumlarına devam etmekte olan çocukların beslenme alışkanlıkları. *Kapadokya Sağlık Bilimleri Dergisi*, 3(3), 541-550. DOI: <https://doi.org/10.58241/ksbd.42>

Received/Gönderilme tarihi: 29.07.2025; Accepted/Kabul tarihi: 12.08.2025; Publication/Yayın tarihi: 31.08.2025

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License.

Eating Habits of Children Attending Preschool Education Institutions

Abstract

The purpose of this study is to determine the eating habits of children attending pre-school education institutions and investigate how these habits relate to factors including age, gender and body mass index (BMI). The study involved 101 volunteer parents from preschools in Nevşehir, Niğde, and Kayseri provinces throughout the 2023-2024 academic year. The Child Eating Behaviour Questionnaire and a Personal Information Form were used to gather data, and SPSS 27 software was used for analysis. The results indicate that a considerable percentage of the children regularly eat packaged and sugary foods (91.1%) and miss meals (31.7%). In addition, 20.8% of the children were classified as underweight, 48.5% as normal weight, 7.9% as overweight, and 22.8% as obese based on their BMI by age. Significant correlations were observed between the subscales of the Child Eating Behavior Questionnaire, but no statistical difference was found based on the gender variable. These findings suggest that a mix of personal and environmental influences influence children's eating habits from a young age. The study emphasizes how crucial it is for young children to start eating healthily in order to maintain their health and wellbeing throughout their lives.

Keywords: Body mass index, Child health, Eating behaviour, Nutritional habits, Preschool period

Okul Öncesi Eğitim Kurumlarına Devam Etmekte Olan Çocukların Beslenme Alışkanlıkları

Öz

Bu çalışma, okul öncesi eğitim kurumlarına devam eden çocukların beslenme alışkanlıklarını belirlemek ve bu alışkanlıkların yaş, cinsiyet ve beden kütle indeksi (BKİ) gibi değişkenlerle olan ilişkisini incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Çalışma, 2023–2024 eğitim-öğretim yılında Nevşehir, Niğde ve Kayseri illerindeki okul öncesi kurumlarında yürütülmüş; gönüllülük esasına göre belirlenen 101 ebeveyn çalışmaya katılmıştır. Veriler, Kişisel Bilgi Formu ve Çocuk Yeme Davranışı Anketi kullanılarak elde edilmiş ve SPSS 27 programı aracılığıyla analiz edilmiştir. Elde edilen bulgulara göre; çocukların önemli bir bölümünün öğün atladığını (%31,7), paketli ve şekerli gıdaları sıklıkla tükettiklerini (%91,1) göstermektedir. Ayrıca çocukların yaşa göre BKİ sınıflaması dikkate alındığında; %20,8'inin zayıf, %48,5'inin normal, %7,9'unun fazla kilolu ve %22,8'inin ise obez olduğu saptanmıştır. Çocuk Yeme Davranışı Anketi alt boyutları arasında anlamlı korelasyonlar gözlemlenmiş ancak cinsiyet değişkenine bağlı istatistiksel farklılık saptanmamıştır. Bu sonuçlar, çocukların beslenme alışkanlıklarının erken yaşta çevresel ve bireysel faktörlerin etkisiyle şekillendiğini ortaya koymaktadır. Araştırma, okul öncesi dönemde sağlıklı beslenme davranışlarının kazandırılmasının çocuk sağlığı açısından kritik bir öneme sahip olduğunu vurgulamaktadır.

Anahtar kelimeler: Beden kütle indeksi, Beslenme alışkanlığı, Çocuk sağlığı, Okul öncesi dönem, Yeme davranışı

GİRİŞ

Beslenme, bireyin yaşamını sağlıklı bir şekilde sürdürebilmesi için temel gereksinimlerden biridir. Özellikle çocukluk döneminde yeterli ve dengeli beslenme; büyüme, gelişme, bağışıklık sistemi fonksiyonları ve bilişsel yetiler üzerinde doğrudan etkili olup, yaşamın ileri dönemleri için temel sağlık davranışlarının oluşumunda belirleyici bir rol oynar (Akdoğan ve Balcı, 2022). Bu nedenle, okul öncesi dönem olarak tanımlanan 3–6 yaş aralığında kazanılan beslenme alışkanlıkları, sadece o dönemin sağlığı için değil, aynı zamanda bireyin yaşam boyu sürdüreceği sağlık davranışları için de kritik öneme sahiptir (Özgen & Demiriz, 2022).

Okul öncesi çocukların beslenme davranışları genellikle bireysel tercihlerden ziyade ebeveynlerin tutumları, sosyoekonomik koşullar, kültürel yapılar ve çevresel faktörlerin etkisiyle şekillenmektedir (Kızıltan & Oral, 2024; Özgen & Demiriz, 2022). Örneğin, annelerin beslenme konusundaki bilgi düzeyi ve alışverişteki karar verici rolleri, çocuğun günlük öğün yapısını ve besin tercihini doğrudan etkilemektedir. Ancak özellikle çalışan ebeveynlerin zaman yetersizliği, paketli ve işlenmiş gıdaların pratikliği ve medyanın yönlendirici gücü, çocukların şekerli ve yüksek kalorili yiyeceklere olan eğilimlerini artırmaktadır (Kızıltan ve Oral, 2024). Bu tür ürünler çocuklarda kısa vadede iştahsızlık, kabızlık gibi sorunlara yol açarken, uzun vadede obezite ve metabolik hastalık risklerini artırmaktadır (Wang et al., 2023). Bununla birlikte, okul öncesi eğitim kurumları, çocukların günlük yaşamlarının önemli bir bölümünü geçirdikleri yerlerdir ve beslenme alışkanlıklarının şekillenmesinde öğretmenlerin rolü, sunulan yemek hizmetlerinin içeriği ve okul politikaları oldukça etkilidir (Altunsuyu, Çalışkan & Kocaöz, 2021). Sağlıklı beslenmeye yönelik eğitim programlarının uygulanmadığı, okul menülerinin dengeli beslenmeyi desteklemediği veya kantinlerde sağlıksız gıdaların bulunduğu kurumlarda çocukların sağlıklı seçimler yapması önemli ölçüde zorlaşmaktadır.

Türkiye’de yapılan çeşitli çalışmalar, okul öncesi çocuklarda en yaygın beslenme sorunlarının düzensiz öğün tüketimi, sebze ve meyve tüketiminde yetersizlik, aşırı şekerli ve tuzlu atıştırmalık tüketimi ile duygusal temelli yeme davranışları olduğunu göstermektedir (Kızıltan & Oral, 2024; Öztürk & Türker, 2021). Ancak bu konudaki saha araştırmaları çoğunlukla büyükşehirlerde ve sınırlı örneklemelerle yürütülmüş, bölgesel ve kırsal alanlara yönelik yeterli veri üretilmemiştir.

Bu bağlamda yürütülen bu araştırma, Nevşehir, Niğde ve Kayseri illerindeki okul öncesi eğitim kurumlarına devam eden çocukların beslenme alışkanlıklarını yaş, cinsiyet ve beden kütle indeksi değişkenleri bağlamında değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Aynı zamanda çocukların yeme davranışlarını etkileyen çevresel, bireysel ve ailesel faktörlerin anlaşılmasına katkı sağlamayı ve bu alandaki veri eksikliğini doldurmayı hedeflemektedir.

GEREÇ VE YÖNTEM

Araştırma Modeli

Bu araştırma, okul öncesi dönemdeki çocukların beslenme alışkanlıklarını belirlemek ve bu alışkanlıkların yaş, cinsiyet ve beden kütle indeksi gibi demografik değişkenlerle olan ilişkisini incelemek amacıyla yürütülmüş nicel bir çalışmadır. Araştırma, mevcut durumun betimlenmesini amaçladığı için tarama modeli kapsamında desenlenmiştir.

Araştırma Grubu

Araştırmanın evrenini, 2023–2024 eğitim-öğretim yılı içerisinde Nevşehir, Niğde ve Kayseri illerinde okul öncesi eğitim kurumlarına devam eden 4–7 yaş arası çocuklar oluşturmaktadır. Örneklem, basit tesadüfi örnekleme yöntemiyle seçilmiştir. Araştırmaya, ebeveynleri tarafından çalışmaya katılmayı kabul eden toplam 101 çocuk dâhil edilmiştir. Çocukların %54,5'i kız, %45,5'i erkektir.

Veri Toplama Araçları

Veri toplama aracı olarak çocukların demografik özelliklerinin ve beslenme alışkanlıklarının yer aldığı bir kişisel bilgi formu, Çocuk Yeme Davranışı Anketi ve antropometrik ölçümlerin yer aldığı bir form kullanılmıştır:

Kişisel Bilgi Formu: Çocukların yaş, cinsiyet, günlük ana ve ara öğün sayısı, öğün atlama durumu, paketlenmiş gıda tüketimi gibi beslenme alışkanlıkları ve sağlık durumuna ilişkin ebeveyn beyanına dayalı demografik verileri toplamayı amaçlayan formdur.

Çocuk Yeme Davranışı Anketi (ÇYDA): Yılmaz, Esmeray ve Erkorkmaz (2011) tarafından Türkçe'ye uyarlaması yapılan ve çocukların yeme davranışlarını değerlendirmek amacıyla kullanılan bu ölçek, sekiz alt boyuttan oluşmaktadır:

- Gıda heveslisi (5 madde)
- Duygusal aşırı yeme (4 madde)
- Gıdadan keyif alma (5 madde)
- İçme tutkusu (3 madde)
- Tokluk heveslisi (7 madde)
- Yavaş yeme (4 madde)
- Duygusal az yeme (4 madde)
- Yemek seçiciliği (3 madde)

Elde edilen Cronbach's alfa değerleri alt boyutlara göre değişmekle birlikte, 0.61 ile 0.84 arasındadır ve ölçeğin genel anlamda yeterli iç tutarlılığa sahip olduğu bulunmuştur (Yılmaz, Esmeray ve Erkorkmaz, 2011).

Antropometrik Ölçümler

Çocukların güncel vücut ağırlığı ve boy uzunluğu ölçümleri ebeveynlerine sorularak öğrenilmiştir. Beden kütle indeksinin hesaplanmasında vücut ağırlığının (kg) boy uzunluğunun (m) karesine bölünmesi işleminden yararlanılmıştır. Yaşa uygun BKİ sınıflandırması, Dünya Sağlık Örgütü'nün çocuklar için geliştirdiği persentile dayalı sınıflandırma temel alınarak

yapılmıştır. Çocukların BKİ değerleri <5. percentil- Çok Zayıf ≥ 5 -<15- Zayıf ≥ 15 -<85- Normal ≥ 85 -<95- Fazla Kilolu ≥ 95 - Şişman olarak sınıflandırılmıştır (WHO, 2007).

Veri Toplama Süreci

Etik kurul onayını takiben veri toplama süreci başlatılmıştır. Veriler kartopu örnekleme yöntemiyle sosyal medya platformları (Instagram, Facebook vb.) ve diğer iletişim kanalları (e-posta, WhatsApp, kısa mesaj vb.) aracılığıyla online olarak toplanmıştır. Araştırmanın amacı hakkında bilgilendirilen gönüllü katılımcılara online katılım formu uygulanmış; çocuklarına ait bilgileri içeren formlar ebeveynler tarafından doldurulmuştur.

Verilerin Analizi

Veriler, bilgisayar ortamında SPSS 27 programı ile analiz edilmiştir. Verilerin dağılımı basıklık ve çarpıklık değerleri temelinde değerlendirilmiş ve normal dağılıma uymadığı tespit edilmiştir. Bu nedenle analizlerde non-parametrik testler tercih edilmiştir. Yüzde ve frekans analizleri, betimsel istatistiklerde; Mann Whitney U ve Kruskal Wallis H testleri, gruplar arası farkların incelenmesinde; Spearman korelasyon analizi ise ÇYDA alt boyutları arasındaki ilişkilerin değerlendirilmesinde kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p < ,05$ olarak kabul edilmiştir.

BULGULAR

Araştırmaya katılan 101 öğrencinin demografik özellikleri aşağıdaki tabloda sunulmuştur.

Tablo 1. Demografik değişkenler

Değişken	Kategori	N	%
Cinsiyet	Kız	55	54,5
	Erkek	46	45,5
Yaş	4 yaş	14	13,9
	5 yaş	41	40,6
	6 yaş	39	38,6
	7 yaş	7	6,9
BKİ	Zayıf	21	20,8
	Normal	49	48,5
	Fazla kilolu	8	7,9
	Obez	23	22,8
Tanı konulmuş hastalık varlığı	Evet	9	8,9

	Hayır	92	91,1
Ara öğün sayısı	0	17	16,9
	1	53	52,5
	2	31	30,7
Ana öğün sayısı	1	26	25,7
	2	75	74,3
Öğün atlama durumu	Evet	32	31,7
	Hayır	69	68,3
Öğün arasında şekerli/paketli/hazır yiyecek-içecek tüketme durumu	Evet	40	39,6
	Bazen	52	51,5
	Hayır	9	8,9

Tablo 1'e göre örnekleme yer alan çocukların %54,5'i kız, %45,5'i ise erkektir. Çocukların çoğu 5 yaşındadır (%40,6), bunu 6 yaş (%38,6) takip etmektedir. En az katılımcı %6,9 ile 7 yaş grubundadır. Araştırmaya katılan çocukların çoğunun tanı konulmuş bir hastalığı yoktur (%91,1). Çocukların yarısından fazlası günde tek ara öğün (%52,5) tüketmektedir ve sadece %16,9'u hiç ara öğün tüketmemektedir. Bu çocukların %74,3'ü iki ana öğün tüketirken, %31,7'si öğün atlamaktadır. Çocukların yarısına yakını 'Bazen' (%51,5) öğün aralarında şekerli/paketli/hazır yiyecek-içecek tüketirken, %8,9'u hiç tüketmemektedir.

Çocuklar BKİ'lerine göre incelendiğinde %20,8'i (n=21) zayıf, %48,5'i (n=49) normal, %7,9'u (n=8) fazla kilolu ve %22,8'i (n=23) obez olarak sınıflandırılmıştır. (Çocukların hiçbirinde herhangi bir besin alerjisi yoktur ve çocuğuna ek vitamin ve mineral içerikli ilaç almadıkları belirtilmiştir.)

Çocuk Yeme Davranışı Anketi

Verilerin basıklık ve çarpıklık değeri (Z testi) -1.5 ve +1.5 aralığında olmadığı için non-parametrik testler uygulanmıştır. Çocuk yeme davranışı anketi gıda heveslisi, duygusal aşırı yeme, gıdadan keyif alma, içme tutkusu, tokluk heveslisi, yavaş yeme, duygusal az yeme ve yemek seçiciliği olmak üzere sekiz tip beslenme davranışını ölçmek amacıyla bu alt boyutlarda incelenmiştir.

Tablo 2'de Çocuklarda Yeme Davranışı Anketi'nin alt ölçekleri arasında yapılan Spearman's korelasyonları göstermektedir. Buna göre, güçlü düzeyde anlamlılık gösteren değişkenler arasında dikkati çeken en yüksek korelasyonlar, Gıda Heveslisi ile İçme tutkusu (r=0,30), Yavaş yeme ile Duygusal az yeme (r=0,30), Gıda heveslisi ile Tokluk heveslisi (r=0,28) arasındadır.

Tablo 2. ÇYYD alt ölçeklerinin birbiriyle ilişkisi

	Gıda heveslisi	Duygusal asırı yeme	Gıdadan keyif alma	İçme tutkusu	Tokluk heveslisi	Yavaş yeme	Duygusal az yeme	Yemek seçiciliği	Ağırlık kaybı	Yaş	Çocuğunuzun cinsiyeti
Gıda heveslisi	1,00	-,00	,01	,30**	,28**	,157	,06	,14	-,05	,14	-,14
Duygusal asırı yeme	-,00	1,00	-,22*	-,17	,11	,178	-,11	,11	-,11	-,21*	,04
Gıdadan keyif alma	,01	-,22*	1,00	,18	,01	,03	,12	-,12	,06	,08	-,10
İçme tutkusu	,30**	-,17	,18	1,00	,13	,065	,11	,17	,09	,05	-,13
Tokluk heveslisi	,28**	,11	,01	,13	1,00	,076	,15	,24*	-,19	-,14	-,01
Yavaş yeme	,16	,18	,03	,07	,08	1,00	,30**	,11	,02	-,03	,14
Duygusal az yeme	,06	-,11	,12	,11	,15	,30**	1,00	,23*	-,19	,10	,04
Yemek seçiciliği	,14	,11	-,12	,17	,24*	,110	,23*	1,00	-,04	,10	-,11

** $p < 0,01$, * $p < 0,05$ Spearman's Korelasyon testi ile analiz edilmiştir.

** $p < 0,01$, * $p < 0,05$ Spearman's Korelasyon testi ile analiz edilmiştir.

TARTIŞMA

Bu araştırma kapsamında elde edilen bulgular, okul öncesi dönemdeki çocukların beslenme alışkanlıklarının çeşitli açılardan değerlendirilmesine olanak sağlamıştır. Araştırma sonuçları, çocukların önemli bir kısmının öğün atladığını, çoğunun günde sadece bir ara öğün tükettiğini ve şekerli/paketli ürünlerin tüketiminin oldukça yaygın olduğunu göstermektedir. Bu durum, okul öncesi çağıdaki çocukların sağlıklı ve dengeli beslenme konusunda risk altında olduğunu ortaya koymaktadır.

Araştırmada çocukların %31,7'sinin öğün atladığı belirlenmiştir. Bu oran, Türkiye'de yürütülen bazı benzer araştırmalarla paralellik göstermektedir. Altunsuyu, Çalışkan ve Kocaöz (2021) tarafından okul öncesi çocuklarla yapılan bir çalışmada, katılımcıların yaklaşık üçte birinin öğün atlama davranışı sergilediği bildirilmiştir. Öğün atlamak, özellikle büyüme çağındaki çocuklar için gelişimsel gecikmeler, enerji yetersizliği ve davranış problemleri gibi olumsuz sonuçlara yol açabilmektedir (Wang vd., 2023).

Bulgular, çocukların %74,3'ünün günde iki ana öğün tükettiğini göstermektedir. Bu oran, okul öncesi dönemde önerilen günlük beslenme planlarına göre yetersiz kabul edilebilecek düzeydedir. Türkiye Beslenme Rehberi'ne (TÜBER, 2022) göre, çocukların üç ana ve iki ara öğün tüketmeleri önerilmektedir. Günde yalnızca iki ana öğün tüketen çocukların, uzun vadede mikro besin ögesi yetersizlikleri yaşama riski bulunduğu ifade edilmektedir.

Araştırmada dikkat çeken bir diğer bulgu, paketli ve şekerli gıda tüketiminin yaygınlığıdır. Katılımcı ebeveynlerin yalnızca %8,9'u çocuklarının bu tür ürünleri hiç tüketmediğini belirtmiştir. Bu bulgu, özellikle küçük yaş gruplarında gıda tercihlerinin giderek ticarileştiği ve hazır ürünlere yönelimin arttığını göstermektedir. Benzer şekilde, Küçükkaraca-Zakkour ve Yıldırım (2022), okul öncesi çocukların günlük beslenmelerinde yüksek oranda enerji içeren ancak besin değeri düşük gıdaların (örneğin çikolata, meyve suyu, cips) yaygın olduğunu rapor etmiştir. Ayrıca, medya ve reklamların çocukların beslenme tercihleri üzerindeki olumsuz etkileri de bu eğilimi pekiştirmektedir (Özgen & Demiriz, 2022).

Çocuk Yeme Davranışı Anketi alt boyutları arasındaki korelasyonlar, bazı yeme davranışlarının birbirini etkileyebileceğini ortaya koymuştur. Özellikle gıda hevesi ile içme tutkusu ve tokluk hevesi arasında pozitif yönde anlamlı ilişkilerin bulunması, çocukların bazı beslenme özelliklerinin ortak mekanizmalarla şekillendiğini düşündürmektedir. Bu sonuçlar, yeme davranışlarının tekil değil çok boyutlu faktörlerin etkileşimiyle şekillendiğini vurgulayan literatürle örtüşmektedir (Ulusoy & Demir, 2022).

Cinsiyet değişkenine göre ise anlamlı bir fark saptanmamıştır. Bu durum, okul öncesi dönemde beslenme davranışlarının henüz cinsiyete göre farklılaşmadığını ortaya koymaktadır. Literatürde de benzer yaş grubuna ait bazı çalışmalarda cinsiyetin beslenme alışkanlıkları üzerinde belirleyici bir değişken olmadığı bildirilmiştir (Altunsuyu et al., 2021).

Araştırmanın Sınırlılıkları

Bu araştırma bazı yönleriyle sınırlıdır. İlk olarak, veriler yalnızca üç ilde (Nevşehir, Niğde ve Kayseri) toplanmış olup, sonuçların genellenebilirliği Türkiye geneli için sınırlıdır. İkinci olarak, örneklem sayısı genellenebilirliği kısıtlamaktadır. Ayrıca çocukların beslenme

alışkanlıklarına ilişkin veriler ebeveyn beyanına dayalıdır ve bu durum öznel değerlendirme hataları içerebilir.

SONUÇLAR VE ÖNERİLER

Bu araştırma, okul öncesi eğitim kurumlarına devam eden çocukların beslenme alışkanlıklarını yaş, cinsiyet ve beden kütle indeksi gibi demografik değişkenler açısından incelemeyi amaçlamıştır. Elde edilen bulgular, çocukların önemli bir bölümünün günde yalnızca iki ana öğün ve bir ara öğün tükettiğini, %31,7'sinin öğün atladığını ve %91,1'inin paketli/şekerli gıdaları düzenli ya da aralıklı olarak tükettiklerini göstermiştir. Ayrıca, BKİ açısından değerlendirildiğinde çocukların büyük bir kısmı zayıf kategorisinde yer almaktadır.

Çocuk Yeme Davranışı Anketi sonuçlarına göre, bazı alt boyutlar arasında pozitif yönde anlamlı ilişkiler gözlenmiş; ancak cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir fark saptanmamıştır. Bu durum, çocukların yeme davranışlarının çok boyutlu etmenlerden etkilendiğini ve bu davranışların erken yaşta şekillenmeye başladığını ortaya koymaktadır.

Araştırma bulguları, okul öncesi dönemde sağlıklı beslenme alışkanlıklarının geliştirilmesinin gerekliliğini açıkça göstermektedir. Bu bağlamda, ailelerin bilinçlendirilmesi, okul öncesi kurumlarda dengeli beslenmeyi destekleyen menü ve eğitim programlarının uygulanması, ayrıca medyada çocuklara yönelik gıda reklamlarının düzenlenmesi önem arz etmektedir. Beslenme davranışları erken yaşta edinildiği için bu dönemde yapılacak müdahaleler, çocukların ileriki yaşamlarında karşılaşılabilecekleri obezite, yeme bozuklukları ve diğer sağlık problemlerini önlemede etkili olacaktır.

Genel olarak, araştırmanın bulguları, çocukların sağlıklı beslenme alışkanlıkları geliştirmeleri için ailelere, eğitimcilere ve politika yapıcılara önemli sorumluluklar düştüğünü göstermektedir. Ebeveynlerin beslenme konusundaki farkındalığının artırılması, okul öncesi kurumlarda dengeli beslenmeyi destekleyen uygulamaların yaygınlaştırılması ve çocuklara yönelik sağlıklı beslenme eğitimlerinin verilmesi bu konuda öncelikli müdahale alanları olarak değerlendirilebilir.

Teşekkür: Çalışmaya katkılarından dolayı Kapadokya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Yüksekokulu, Çocuk Gelişimi mezun öğrencilerinden Seda Çetin, Nisa Nur Özçelik ve Nuriye Nur Çopuroğlu'na ve Kapadokya Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Yüksekokulu, Çocuk Gelişimi bölümü akademisyen ve idarecilerine teşekkürlerimi sunarım.

Finansman: Yok.

Çıkar çatışması: Yazarlar arasında çıkar çatışması yoktur.

Etik boyut: Araştırma, etik ilkelere uygun şekilde yürütülmüştür. Çalışma öncesinde Kapadokya Üniversitesi Girişimsel Olmayan Etik Kurul'dan etik kurul onayı alınmıştır (Tarih:

06.03.2024, Karar No: 24.04). Katılımcılara araştırmanın amacı açıklanmış ve kişisel bilgiler gizli tutulmuştur. Ayrıca çalışmada gönüllü katılım onam formu ile 18 yaş altı çocuklar üzerinde çalışıldığı için ebeveyn onam formu imzalatılmıştır.

Yazar Katkıları: Fikir ve tasarım: AÇ, FT, Veri toplama: AÇ; Veri analizi ve yorumlama: AÇ, FT; Makale yazımı: AÇ, FT; Eleştirel inceleme: AÇ, FT.

KAYNAKÇA

Akdoğan, R. & Balcı, S. (2022). Okul Öncesindeki Çocukların Beslenme Alışkanlıklarının Büyüme ve Gelişmeleri Üzerine Etkisi. Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Elektronik Dergisi, 15(2), 186-196. <https://doi.org/10.46483/deuhfed.955264>

Altunsuyu, B. S., Çalışkan, Z. & Kocaöz, S. (2021). Okul Öncesi Çocukların Yemek Yeme Davranışları ve Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesi. Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi, 10(3), 495-506. <https://doi.org/10.37989/gumussagbil.887037>

Kızıltan, G. & Oral, E. A. (2024). Okul Öncesi Çocukların Beslenme Davranışlarına Ebeveynlerin Ve Aile Büyüklerinin Etkisi. Mersin Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi, 17(1), 66-74.

Küçükkaraca Zakkour, H. & Yıldırım, H. (2022). Ebeveyn Beslenme Eğitiminin Okul Çağı Çocuklarında Verilen Beslenme Eğitimine Etkisi. Gazi Sağlık Bilimleri Dergisi, 7(3), 135-148. <https://doi.org/10.52881/gsbdergi.1140710>

Özgen, L., & Demiriz, S. (2022). Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Beslenme Davranışlarının ve Beslenme Ortamının İncelenmesi. Eğitim ve Toplum Araştırmaları Dergisi, 9(2), 229-242. <https://doi.org/10.51725/etad.1003605>

Öztürk, N., & Türker, P. (2021). Okul Öncesi Dönemde Çocuklardaki Farklı Yeme Davranışları ve Ebeveyn Faktörlerinin Bu Davranışlara Etkisi. Başkent Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dergisi, 6(1), 1-14.

TÜBER (Türkiye Beslenme Rehberi). (2022). *Sağlık Bakanlığı Yayınları*. Erişim Adresi: <https://hsgm.saglik.gov.tr> Erişim Tarihi: 25/07/2025

Ulusoy, H., & Demir, G. (2022). Ebeveynlerin Yeme Davranışları, Çocuk Besleme Tarzları ve İlişkili Faktörler. Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi, 11(2), 710-722. <https://doi.org/10.37989/gumussagbil.974557>

Wang, K., Niu, Y., Lu, Z., Duo, B., Effah, C. Y., & Guan, L. (2023). The effect of breakfast on childhood obesity: a systematic review and meta-analysis. *Frontiers in nutrition*, 10, 1222536. <https://doi.org/10.3389/fnut.2023.1222536>

Yılmaz, R., Esmeray, H., & Erkorkmaz, Ü. (2011). Çocuklarda Yeme Davranışı Anketinin Türkçe uyarlama çalışması. *Anadolu Psikiyatri Dergisi*, 12, 287-294.

World Health Organization. (2007). *WHO Reference 2007: Growth reference data for 5–19 years*. Geneva: WHO. Erişim Adresi: <https://www.who.int/tools/growth-reference-data-for-5to19-years>
Erişim tarihi: 25/07/2025